

239. 1726,5 24
FACULTATIS JURIDICÆ
IN ALMA AC PERANTIQUA VNIVERSI-
TATE ERFORDIENSI

DECANVS,
JOH. HENRICVS

Meier, JCVS,

ELECTORAL. REGIMIN. CONSILIAR. DECRE-
TAL. PROF. PVBL. VNIVERSIT. SENIOR,
NEC NON JVDIC. PROVINC.
ASSESS. PRIMAR.

LECTORI BENEVOLO

S. & O.

ERFORDIÆ,
TYPIS GROSCHIANIS, ACAD. TYPOGR.

FACULTATIS IURIDICAE
IN ALMA AC PERANTIOVA UNIVERSI-
TATE ERORDIENSIS

DECANVS

JOH. HENRICVS

LECTVS

ELECTORAL REGIMIN. CONSILIAR. DECRE-
TAL. PUBL. UNIVERSIT. SENIOR.
NEC NON IUDIC. PROVIN-
ASSISS. TRIBUNAR.

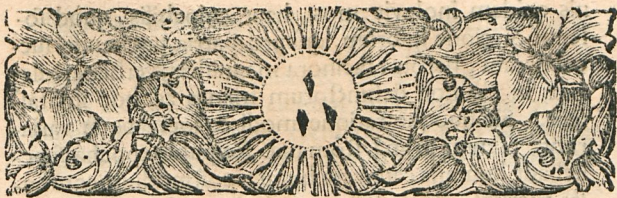
LECTORI BENEVOLO

S. O. S.

THE GROSCHMANN'S AND TRIGER

UNIVERSITÄT

DE jure sepulchrorum publicè verba facturus sibi præsens sponte elegit Candidatus; cujus vestigiis insistendo non possum non præmittere, Sepulchrum denominari per allusionem, quasi à pulchro seorsum sc. ob foetorem, qui in illo concluditur; quorsum & ipsum nostrum Salvatorem spectasse videtur objurgando Pharisæos: *Vos estis similes sepulchris dealbatis Matth. cap. 23. vs. 27.* Circa sepeliendi modum admodum varjarunt Populi diversarum Gentium; & quidem Athenis magna fuit sepulchrorum cura; haut minor Romæ, ubi pauperibus & mancipiis, ut post obitum ibi conderentur, sepulchra ædificabant. Apud Græcos detestabili crimini erat obnoxius & Capitali pœna dignus, qui humanum cadaver insepulchrum dimisisset. Intervenisse etiam hujusmodi expeditioni superstitiosum abusum, traditur; dum Alexander M. suo Bucephalo duxerit exequias; Octavius Augustus & postmodum Hadrianus equis fecerint tumulum maximis sumptibus, & carmen scripserint. Athe-

nis quidem inolevit mos, haut culpabilis, quòd solenni oratione ipsòrum, qui pro patria pugnando succubuerant, heroica facinora magnificis verbis extulerint, modò non defunctorum manes ad hoc invitassent. Sic quoque ratione modi & loci, æquè variarunt; etenim primâ Romanæ Reipubl. epochâ sepelebant humana cadavera humi; postmodum combusta fuerunt, atque hæc cremandi consuetudo diu remansit; tandem tempore Antonini Imperatoris ea defuit & denuò corpora terræ mandari debebant; apud alias Gentes invaluerat mos asservandi, uti apud Ægyptios fuerant cadavera medicata, ut constat *ex cap. 50. vs. 2. seqq. Gen. de quibus plura concessit Alexand. ab Alex. gen. dier. lib. 3. cap. 2.* Quoad sepulturæ locum nec observantia semper fuit eadem; Regum quippe Romanorum corpora exanima, tradente Appiano *libr. 1. bell. civil. 1.* humari solebant in Campo martio; Imperatorum verò eorum ævo primùm, non absque superstitione, in montis cacumine, postmodum circa ejus radicem, fastus causâ, quòd poni commodius possent sumptuosæ columnæ atque monumenta. Medio tempore & secundum LL. XII. tabb. equidem tab. X. placuit: *Hominem mortuum in Urbe ne sepelito, neve uirò:* quod postea renovavit Theodosius *M. in l. 6. Cod. sui tit. de sepulch. violat.* in hunc enim sensum scriptit Iustus Paulus *lib. 5. sentent.* corpus in civitatem inferri non licet, ne funestentur sacra Civitatis, & qui contra ea fecerit, extra ordinem punitur; quorsum quadrat, quòd Imperator Hadrianus, teste Ulpiano *in l. 3. §. 5. ff. de sepulch. viol.* statuit pœnam 40. aureorum in eum, qui in Civitate sepulchrum facit, & in

ma-

Magistratus eandem pœnam, rigorosè extendit qui potuissent id impedire & locum publicari, indeque corpus transferri iussit. Meminit & *Dio. Cass. lib. 48. anno U. C. 716.* Romæ Edicto cautum fuisse, ne intra 2000. passus ab Urbe corpus cremaretur. Præ Gentilibus iustiores meritò venerationem erga Martyrum sepulta corpora foverunt Christiani, qui primis temporibus ad eorum locum conveniebant atque sacra ibi celebrabant, ut cœmeteria ipsis essent instar templorum, quæ & Templis originem præbuerunt, tradente B. Zieglero *ad Lancel. ex Justell.* Non igitur, si modò loci spatium permittat, absque iustâ omninò ratione cœmeteria sunt Templis conjuncta, quò *Religiosa* sint connexa *Sacris.* Jura denique, quæ pro religione sepulchrorum servanda sunt, & qualisnam in eorum temeratores sit statuta coercitio, diludè explanabit

NOBILIS ET CLARISSIMVS

DOMINVS

HIERONYMVS FRIDERICVS

Leberecht Meier/

Ut itaque, pro more rituque consueto, de Natalibus, ætatis progressu, studiisque Candidati nostri, aliquid memoriæ mandetur, paucis saltem hîc recensëbimus: Illum nimirum, Divinâ annuente Clementiâ, piis atque genere notis parentibus, hîc Erfordiæ 1703. d. 4. Martii, prognatum esse; quippe Parens ejus devenerandus existit Dn. JOACHIMVS ANDREAS Meier, Jur. Utriusque Doctor, Præfecturam Atzmansdörffensem, usque huc fidelissimè administrans ex me originem ducit; Matrem verò Veneratur simul superstitem

X 3

pie-

pietate & virtute foemineum sexum decente ornatam, nomine EVAM MARIAM genitam à Patre, quondam Nobiliff. & Consult. Dn. HIERONYMO FRIDERICO Breitenbach, Viro integerrimo, Imperialium Postarum Cæsarearum hujus & adjacentium provinciar. Directore celeberr. & Consule Reipubl. Erfordiens. in ordine secundo, in vivis prudentissimo, qui uno abhinc anno in summum totius Familiae luctum extra mortalium fines à Numine in coelum susceptus est; Ejus obitus & me, de tam sincero Familiari non parùm mœrore affectit Piis filii Parentibus curæ cordique fuit, ut luce hujus orbis vix ab eo adspectâ, sacris à nostro Salvatore institutis infereretur, ne expers Christianæ religionis esset, & ad honestas atque liberales artes capeffendas educaretur; labellis ad sermonis usum aptis, eum privatis Præceptoribus, quorum, temporis lucrandi causâ, tantum duorum, utpote aptiorum, nimirum Dn. MENGERSHAVSENS, hodie Præfecturæ Atzmansdorfensis Actuarii, & Dn. M. HOLLENDERS, nunc Pastoris Ecclesiæ Zimmerdanæ superioris fidelissimi, mentio facta, demandarunt. Postquam verò ingenium ejus, crescentibus annis, acutius fieri cœperat & ad majora capienda aptius judicaretur, eum ad privatas lectiones Dn. M. LOTZII, Eccles. Gregor. quam Mercatorum appellant, jam tum Diaconi vigilantissimi atque Prof. Gymn. Senat. meritissimi audiendas miserunt, à quo singulari industriâ atque fidelitate tam in studiis humanioribus, quàm Philosophicis institutus est; Cursu autem philosophico exacto, animum ad Jurisprudentiam appulit, & primis initiis studii Juris, & quò innotessent juris termini artificiales, Sith-

man-

manni breviarum Justinianeum citato quasi pede percurrit & sic enutritus Disputationes Ludwelli ad Instituta à Dn. Parente edoctus est. Qui, dum Pandectarum volumina exponendò cum ipso percurrere animo destinaverat, gravi fuit atque diuturnâ oculi passione dilectus Parens impeditus; eum igitur mihi commendavit, ut per viam probè stratam ad felicem usque scopum educeretur. Nepotem benevolo affectu admisi & omni tempore verum studiorum æmulum animadverti, nec solùm avidè me, jura interpretantem auscultavit, verùm etiam in Collegio disputatorio privato ad dict. Ludwell. Disput. atque ad Schnobelii Pandectarum Exercitationes continuò sustinuit partes vel Defendentis, vel Opponentis; Deinceps quoque cum aliis, me præcunte, Rittershusii Differentias Jur. Civ. & Can. Nec non Schnobelianas Exercitationes feudales & B. Stryckii Introduct. ad Praxin forenses absolvit. Percepit quoque ex mea demonstratione, pro faciliore legum evolutione, connexionem titulorum ff. *§ Cod.* Hisce absolutis, tanquam colophonem addidit, me quoque existente Examinatore, repetitionem Exercitationum Schnobelianarum ad ff. Ne verò studii impensius exantlati condigno honore destitueretur, à Viro Prænob. Dn. Doct. JOH. MICHAEL ROTERMUND, Prof. Publ. Ordin. & Judicii Provincial. hîc Erfordiæ Assessore, Collega atque amico meo sincero in abdita Lauterb. Comp. Jur. bis introductus est. Cui pro tali fideli manuductione se devinctissimum non obscurè profiteretur. Ut igitur & pro suâ studiorum assiduitate rehostimento frueretur, Necessariis suis haut dissentientibus, Facultatem nostram
pre-

precibus adiit, atque imploravit, ut, communicatis
Utriusque juris textibus, secundum statutorum ductum
declarandis, ad rigorosum examen; annuit desiderio Facultas atque Examen ordinavit, in quo
ea, quæ à Candidato Juris expectari possunt, prom-
ptè præstitit, ideoque, coadunatis totius illustri Col-
legii suffragiis declaratus est talis, qualem malit se fa-
lutari, Ipsique Candidato impertita est facultas publi-
cè edere specimina, tam Lectionem cursoriam ad *L.*
suprà cit. 4. ff. de sepulch. violat. quam Disputationem
DE JURE SINGVLARI. Hisce actibus publ. ut Magnificus
atque Reverendissimus Dominus Rector almæ Uni-
versitatis, Proceres honoratiss. atque Nobil. Jurispru-
dentia Cultores die 27. Maji, horis ordin. anno 1726.
in Audit. Jur. Collegii major. præstò esse dignentur, offi-
ciosissimè atque humanissimè invitantur ac rogantur.
Publ. 26. Maji MDCCXXVI.

L.S.

Erfurt, Diss., 1725-26

ULB Halle

005 367 786

3

VD18

239.

1726,5

24

FACULTATIS JURIDICÆ
IN ALMA AC PERANTIQUA VNIVERSI-
TATE ERFORDIENSI
DECANVS,
JOH. HENRICVS
Meier, JCVS,

ELECTORAL. REGIMIN. CONSILIAR. DECRE-
TAL. PROF. PVBL. VNIVERSIT. SENIOR,
NEC NON JVDIC. PROVINC.
ASSESS. PRIMAR.

LECTORI BENEVOLO

S. & O.

ERFORDIÆ,
TYPIS GROSCHIANIS, ACAD. TYPOGR.

